

CLOSE-UP

PALEISBUS NEEMT SCHOOLKINDEREN MEE NAAR EXOTISCHE OORDEN

Weinig schoolreizen zijn mooier dan 'De grote reis' met de bus van het Antwerpse jeugdtheater Het Paleis. De Nederlandse installatiekunstenaar Judith Nab is de reisleidster achter de schermen.

Alles is perfect en we rijden gewoon

In de ramen van de bus zitten schermen, waarop een animatiefilm te zien is. © Bart Dewaele

VAN ONZE REDACTRICE

DORIEN KNOCKAERT

ANTWERPEN | Vroeger, beste kindertjes, betekende het weinig goeds als we met de hele klas de bus op moesten. Dan konden we ons maar beter mentaal voorbereiden op een koud zwenbad, een stufe schoolvoorstelling of, ergert nog, een onsmakelijk onderzoek in het medisch centrum. Nu is er de Paleisbus, een bus waarin kunstenaars het voor het zeggen krijgen.

De bus rijdt naar scholen die zelf niet zo makkelijk naar het theater rijden, met een voorstelling op busformaat. In 2007 maakte An De Donder zo de fijne mini-opera *Ye ging*. Als tweede is de Nederlandse installatiekunstenaar Judith Nab aan de beurt. Ze neemt je mee op een grote reis.

Het concept van *De grote reis* is eenvoudig. De bus blijft staan, maar wie erin zit, die ziet wereldse landschappen voorbijkomen, hoort exotische geluiden, voelt hoe de buschauffeur af en toe een steek laat vallen en droomt weg bij vreemde scènes. In de ramen

Judith Nab. © bfw

zitten namelijk schermen waarop Nab een animatiefilm afspeelt. En nee, die ziet er helemaal niet uit als een tekenfilm op tv. Hij is wat ruw getekend, traag en poëtisch, met nu en dan een eenvoudig detail of tafereeltje.

Vinden kinderen van vijf dat wel leuk? Ze vinden het ont-zet-tend leuk, zo blijkt, en vreselijk opwindend. *Een vogel! Sneeuw! De politie!* Alles wat ze tegenkomen op de reis, is groots en meeslepend. Af en toe moet de juf hen tot de orde roepen: allemaal blijven zitten! En niet zo roepen, ook eens luisteren! Wat een trip.

Zonsondergang

Judith Nab is een Nederlandse kunstenaar die al enkele keren aan de slag ging in de Zomer van Antwerpen. In 2004 maakte ze er

‘Ook als je niets doet, beleef je veel op reis: in de bus zitten en het landschap zien veranderen, ’s avonds door het donker rijden, vreemde dingen eten’

Violetstraat 35, een prachtige installatie die een oud, verlaten huis tot leven bracht. Vier jaar later oogste ze even enthousiaste reacties voor *All the people I didn't meet*, een parcours door een donkere loods met berreemde pogingen tot communicatie. *De grote reis* is haar eerste werk op kindermaat.

‘Toen me gevraagd werd iets te maken voor de Paleisbus, vond ik het evident dat het over reizen zou gaan’, vertelt ze. ‘Ik wil kinderen laten proeven van die ervaring. Toen ik een jaar of tien was, heb ik zelf met enkele families een reis van een half jaar gemaakt. Dat was heel indrukwekkend. We redden met een bus tot in Noord-Afrika, het leek alsof we de hele wereld rond reisden.’

Eerst tekende ze haar animatiefilm vol met leuke details. Toen dunde ze die uit, omdat het alge-

mene gevoel moest primeren, het gevoel van ‘alles is perfect en we rijden gewoon zo’. Ook als je niets doet, beleef je veel op zo’n reis: in de bus zitten en het landschap zien veranderen, ’s avonds door het donker rijden, vreemde dingen eten. Het ene moment is het spannend, het andere moment ben je super ontspannen. Het is iets anders dan wanneer je met een dvd’tje op de achterbank naar het Zuiden raast.’

Je zou het theater kunnen noemen, het werk van Nab, maar ze heeft nooit zin om acteurs in te schakelen. ‘In mijn werk zijn mensen niet de hoofdzak. Ze zijn deel van de ruimte waar ze in gaan.’ Ze zijn toeschouwers en tegelijk spelers in de installaties van Nab.

Nee, zo’n klasje uitgelaten vijfjarige kinderen die rol niet wat te on-

besuisd op? ‘Kinderen zijn wie ze zijn. Doorgaans worden ze gestuurd, maar wij laten hen vrij. We zullen hen op het hart drukken goed te luisteren, de nacht zal hen dan wel rustig maken.’

De nacht in het verre land brengt tapas, wijn en een kaartspel tussen de vetige borden (*Juf, da mag ni, zo’n rommel!*). Een kudde schaapjes om te tellen. En zoete, raadselachtige droomtaferelen (*da mag ni, kussen!*).

Judith Nab wil met haar publiek delen wat ze graag ziet. ‘Het is als een foto van de zonsondergang maken. Het lukt eigenlijk nooit.’ Het lukt nooit helemaal. Maar telkens wanneer Nab het probeert, zijn we er graag bij.

‘De grote reis’, nu woensdag voor het publiek op het Theaterplein (voor Het Paleis) in Antwerpen. Tot eind maart op reis langs een reeks scholen, daarna weer tot eind mei op het Theaterplein.
Info: 03-202.83.60.

ONLINE
www.hetpaleis.be